

Η ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΩΝ
ΕΘΕΤΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

(Άρθρο 10 παρ. 3 Ν.998/79 και υπ'αρ. 442680/12-12-1986.
Απόφαση Υπουργού Γεωργίας)

Σ υ ν ε δ ρ έ α σ ε δημόσια στις 9 Ιουνίου, ημέρα Τρίτη ώρα 09,30 , στο ακροατήριο του Ρεθύμνου, ύστερα από την με αριθμ. 2295/4-5-1987 πρόκληση του Προεδρεύοντος της Επιτροπής με την ακόλουθη σύνθεση: 1) Λουκάς Βιταλιότης Εφέτης, κωλυμένου του Προέδρου Εφετών, ως Προέδρου, 2) Ιω.Β.Μπουκουβάλα Επιθεωρητού Δασών Κρήτης 3) Γ.Ξενικιάκη γεωπόνου της Περ/κής Δ/νσεως Γεωργικής Ανάπτυξης Κρήτης και 4) Ιω.Πουλιανόκη δασολόγου της Επιθεωρήσεως Δασών, εκπροσώπου της Π.Ε.Δ.Δ.Υ. τοπικών μελών, με γραμματέα τον Άγγ. Μάστο τεχν. Δασ/ντάς της Δ/νσης Δασών Χανίων

γ ι α να αποφανθεί επί της 186/1987 προσφυγής της Νομάρχου Ρεθύμνου.

Κ α τ ά της υπ'αριθμ. 48/1986 αποφάσεως της Επιτροπής Επιλόσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Νομού Ρεθύμνου, με την οποία χαρακτηρίστηκε γεωργική έκταση 15.962,113 τ.μ. της Ελένης και Βασιλείου Τσίβη.

Με την έναρξη της συζητήσεως γίνεται έλεγχος του εμπροθέσμου της προσφυγής διαπιστώνεται η αρμοδιότητα της παρούσας Επιτροπής για εξέταση της προσφυγής, ελέγχεται το έννομον συμφέρον όπως παρακάτω αναπτύσσονται και διαβάζονται απ' τον γραμματέα, η έκθεση αυτοψίας του Δασολόγου, η υπ'αριθμ.1655/12-5-1986 Πράξη χαρακτηρισμού του και αναπλήρωση προϋσταμένου της Δ/νσης Δασών Ρεθύμνης και η προσβαλλόμενη υπ'αριθμ. 48/86 απόφαση της Ε.Ε.Δ.Α. Ρεθύμνης.

...//...

Στη συνέχεια ο εκπρόσωπος του Νομάρχη, κατ'αναπλήρωση προϊστάμενος της Δ/σης Δασών Ρεθύμνου Γεώργιος Πατερδάκης αναφέρθηκε στην Υπερσειακή αλληλογραφία που υπάρχει στο φάκελλο.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Ελ. Τσίβη, Γ. Πατερδάκης ανέπτυξε την αντίθεσή του και ζήτησε να απορριφθεί η προσφυγή του δημοσίου και να επικυρωθεί η 48/86 απόφαση της Ε. Β. Δ. Α. Ρεθύμνου, και τον χαρακτηρισμό του επιδένου ως γεωργικού.

Μάρτυρες το Δημόσιο δεν ζήτησε να εξετασθούν.

Οι μάρτυρες της Ελ. Τσίβη Εμμ. Πατερδάκης και Ευάγγελος Λιουδής κατέθεσαν όσα στο σχετικό πρακτικό αναφέρονται.

Κατά την αυτοψία της παροδίας Επιτροπής, που έγινε αυθημερόν, παρουσία του δικηγόρου και της ενδιαφερομένης, μετά την εφαρμογή του σχετικού σχεδιαγράμματος επί του εδάφους και την εν γένει θεώρηση του επιδένου, συντάχθηκε η από 9-6-1987 έκθεση αυτοψίας.

Με βάση όλα τα ανωτέρω και το περιεχόμενο του οικείου φακέλλου η Επιτροπή διασιεφθηκε στο Εφετείο Χανίων την 1η Ιουλίου 1987.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
σιεφθηκε κατά νόμο

Η κ ρ σ η τ η ς ε ί ν α ι η ε ξ ή ρ ι

Στις 18-8-86 και με αριθμό Πρωτοκ. 3646, εισηχθη στην Δ/ση Δασών Ρεθύμνης η 48/1986 απόφαση Ε. Β. Δ. Α. Ρεθύμνης. Με την 3646/1-10-86 αναφορά του (Εισηγητική έκθεση) ο κατ'αναπλήρωση προϊστάμενος της Δ/σης Δασών Ρεθύμνης προτείνει στην Νομάρχη την άσκηση εν μέρους της (δημοσίου) προσφυγής κατά της άνω απόφασης.

Η Νομάρχης Ρεθύμνου την 8-10-87 παραγγέλλει να γίνει προσφυγή κατά της άνω απόφασης.

(Δεύτερο φύλλο της 4/87 απόφασης ΔΕΕΔΑ Εφετείου Κρήτης)

Βάσει συνέπώς της παρ. 3 του άρθρου 14 του Ν.998/79 και της υπ' αριθμ. 184178/4822/8-11-82 απόφασης του Υπουργού Γεωργίας (ΦΕΚ 1078 Β/31-12-82), η συζητούμενη προσφυγή ασκήθηκε εντός του προβλεπομένου διμήνου και συνέπώς είναι εμπρόθεσμη.

Η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 998/79 έχει ως εξής: "..... Κατά της αποφάσεως της Επιτροπής (πρωτοβαθμίου) χωρεί προσφυγή ενώπιον Δευτεροβαθμίου Επιτροπής, εδρευούσης εις την έδραν του οικείου Εφετείου, αποτελούμενη"

Η διάταξη, εξ' άλλου, της παρ. 3 του άρθρου 14 ιδίου νόμου 998/79 έχει ως εξής: Η Επιτροπή, ως και η Δευτεροβάθμια τοιαύτη, λαμβάνουσα υπ' όψιν τον σχετιζόν φάκελλον και τας προτάσεις του ενδιαφερομένου ως άνω ιδιώτου, νομικού προσώπου ή δημοσίας Υπηρεσίας, δυναμένη δε και να διενεργήσει αυτοφύλιαν προς μόρφωσιν ασφαλεστέρας γνώμης περί της υφισταμένης εν τη περιοχή καταστάσεως, αποφαινεται"

Συνεπώς η προσφυγή της Νομάρχου Ρεθύμνου ενώπιον της παρούσας Επιτροπής αρμόδια ασκείται.

Όπως προκύπτει απ' την ανωτέρω 184178/4822/8-11-82 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας "Περί καθορισμού οργάνου και προθεσμίας για άσκηση εκ μέρους του Δημοσίου προσφυγής ενώπιον της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής του άρθρου 10 παρ. 3 του ν. 998/79 (ΦΕΚ 1078 Β/31-12-1982)", η αρμοδιότητα προσφυγής μεταβιβάστηκε από τον Υπουργό Γεωργίας στον οικείο Νομάρχη. Συνεπώς η 187/87 προσφυγή της Νομάρχου Ρεθύμνης, νόμιμα ασκήθηκε ενώπιον της παρούσας Επιτροπής γι' αυτό γίνεται τυπικά δεκτή και πρέπει να εξετασθεί στην ουσία της, όπως και η βαλλομένη απόφαση 48/1986 της Ε.Ε.Δ.Α. Ρεθύμνου κ.τ.λ.

Η παρισταμένη εξ' άλλου δια του διηγηδору της Γ.Μαρτι-

νάκη, Ελένη Τσίβη, ένεκα των αντιρρήσεων της οποίας ειδόθη η άνω υπ' αριθμ. 48/1986 απόφαση με βάση το κατατεθέν και προσεπικαλούμενο συμβόλαιο εξόδειης διανομής ακινήτων Ι2603/26-10-1909 του συμβολαιογράφου Σ.Κ. Ανδρουλιδάκη, νόμιμα μεταγραφμένο, που αναφέρεται σε συμβόλαιο κτήσεως του ακινήτου του Ι901, που αποδεδειγμένα δεν βρίσκεται, νομιμοποιείται πλήρως σε παράσταση, αντίκρουση της προσφυγής και υποστήριξη της υπερ αυτής πρωτοβάθμιας απόφασης.

Όπως προκύπτει από την από Ι-4-86 έπιθεση αυτοψίας του Δασολόγου Παν. Σταυρακίδη, ο οποίος μεταξύ άλλων αναφέρει "Κλίση 0-5% το έδαφος είναι μέτρια βαθύ και κατά θέσεις βαθύ. Υπάρχουν ενδείξεις καλλιέργειας (τοίχος αντιστήριξης, λιθοσωρός) σε όλη την εν λόγω έκταση. Το έτος όμως 1945 εκαλλιεργείτο μόνο κατά τμήματα συνολικού εμβαδού 4.600 τ.μ. (τρία τμήματα). Όλο το υπόλοιπο της έκτασης, δηλαδή 11.362,113 τμ., καλύπτονταν από δασική βλάστηση (ασπίλαθο, σχένο, αγριοχαρουπιά) σε ποσοστό μεγαλύτερο του 15%".

Στην υπ' αριθμ. Ι655/Ι2-5-86 Πράξη χαρακτηρισμού του κατ'απαλήρωση προϊσταμένου της Δ/σης Δασών Ρεθύμνης, γίνεται η ίδια περιγραφή και η έκταση χαρακτηρίζεται δασική της παρ.2 του άρθρου 3 του ν. 998/79.

Στην βαλλομένη υπ' αριθμ. 48/86 απόφαση της ΕΕΔΑ Ρεθύμνου, γίνεται η εξής περιγραφή: "δεν έχει μέσα δασικά δένδρα ή δενδρόλια, δεν βρίσκεται μέσα σε δάσος ή δασική έκταση ούτε υπέρκειται τοιούτων εκτάσεων ώστε να αποτελεί ενιαίο σύνολο μετ'αυτών, δεν βρίσκεται σε κλιτύες ορέων, δεν εξυπηρετεί τις λειτουργίες του άρθρου 3 του ν. 998/79, βρίσκεται σε μικρό υπερθαλάσσιο ύψος, έχει κλίση μικρή, έδαφος βαθύ και κατά θέσεις με βραχόβεις εξάρσεις, έχει λιθοσωρούς, βαθμίδες, είναι περιφραγμένη με πέτρινο τοίχο, παλαιάς κατασκευής, η γύρω περιοχή είναι γεωργική. Το μέλος Γ.Ποταμιανό-

νης δέχεται ότι η σημερινή μορφή είναι δασική, γιατί ο ασπάλθος και ο σχίνος υπερβαίνει κατά την γνώμη του το 15% και κατά συνέπεια εξυπηρετούνται οι λειτουργίες του άρθρου 3 ν. 998/79, τα υπόλοιπα μέλη δέχονται ότι η έκταση είναι γεωργική και τελικώς χαρακτηρίζει κατά πλειοψηφία το επίδικο γεωργικό.

Οι μάρτυρες, καταθέτουν ότι το ακίνητο στο μεγαλύτερο μέρος του το καλλιεργούσαν οι ίδιοι, ως εργάτες, με ζάα και στο υπόλοιπο με σκαλίδα κι έβαζαν δημητριακά, τόσο προ όσο και μετά την 28-10-1940. Πριν πολλά χρόνια εγκατέλειψαν την αγροτική καλλιέργεια και το ακίνητο χορτάρισε κι έχει αραιά σχίνους και ασπαλάθους.

Ύστερα από τα παραπάνω εντεθέντα η Επιτροπή διενήργησε λεπτομερή αυτοψία και αφού εφάρμοσε το σχεδιάγραμμα διαπίστωσε τα ακόλουθα: Το επίδικο περιβάλλεται απ'την νότια, ανατολική και δυτική πλευρά, με μανδρότοιχο παλιό ημικατεστραμμένο, προς βορράν το ακίνητο καταλήγει στη θάλασσα. Δυτικά συνορεύει με αγροτική οδό. Δυτικά κατασκευάζεται οικοδομή σε ίδιας μορφής έκταση. Το ακίνητο είναι περίπου επίπεδο. Φέρει λιθοσωρούς, οι δε ενδιάμεσοι χώροι προσφέρονται για γεωργική καλλιέργεια. Καλύπτεται με φρυγανόδη βλάστηση και στο νοτιότερο τμήμα φέρει ασπάλθο, σχίνο και μεμονομένα άτομα αγριοχαρουπιές. Προσφέρεται δε και σήμερα για παραγωγική γεωργική εκμετάλλευση. Με τις ανωτέρω διαπιστώσεις και προϋποθέσεις το κτήμα δεν μπορεί παρά να χαρακτηριστεί γεωργικό.

Εξ'άλλου η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 998/79 έχει ως εξής: "Ως δασική έκταση νοείται πάσα έκταση της επιφανείας του εδάφους, καλυπτομένη υπό αραιάς ή πενιχράς, υψηλής ή θαμνώδους, ξυλώδους, βλαστήσεως οιασδήποτε διαπλάσεως και δυναμένη να εξυπηρετήσει μίαν ή περισσότερας των εν τη προη-

γουμένη παραγράφω λειτουργιών (προϊόντα, φυσική - βιολογική ισορροπία, διαβίωση ανθρώπου στο φυσικό περιβάλλον)". Αποδείχθηκε δε ότι νομικά απ' τις πιο πάνω προϋποθέσεις του νόμου δεν έχει εφαρμογή.

Έτσι όλα τα παραπάνω στοιχεία και δεδομένα του προνομένου επιβλίκου επιβάλλουν τον χαρακτηρισμό του ως γεωργική ένταση.

Για τους ανωτέρω λόγους

Δέχεται τυπικά την 187/87 προσφυγή της Νομάρχου Ρεθύμνης και την απορρίπτει ουσιαστικά.

Αναγνωρίζει ότι δεν είναι δασική ένταση το στο σκεπτικό της παρούσας αίτησης, εμβαδού 15.962,113 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση "Ζουρίδα" της περιφέρειας κοινότητας Ατσιποπούλου και ορίζεται όπως στο υπό χρονολογία 18-2-1986 Τοπογραφικό διάγραμμα του Τοπογρ. Τεχν/γου Μηχανικού Εμμ. Παντελάκη που είναι προσαρτημένο στην 48/87 απόφαση της ΕΒΔΑ Ρεθύμνης.

Επικυρώνει την άνω υπ' αριθμ. 31/86 απόφαση και χαρακτηρίζει ολόκληρο το αίτητο ένταση γεωργική ήτοι της κατηγορίας του άρθρου 3 παρ. 6 εδάφ. α- του ν. 998/79.

Ο χαρακτηρισμός αυτός δεν αφορά τον αιγιάλο, που ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο και ο οποίος σήμερα δεν είναι κατά νόμο προσδιορισμένος.

Η παρούσα απόφαση ισχύει από της δημοσίευσής της.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στα Χανιά στις 8 Ιουλίου 1987.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΔΟΥΚΑΣ ΒΙΤΑΛΙΣΤΗΣ

ΙΩ.Β. ΜΠΟΥΚ ΥΒΑΛΑΣ

ΑΤΤ. ΜΑΣΤΟΣ

Γ. ΣΕΝΙΚΑΚΗΣ

Ι. ΠΟΥΛΙΑΝΑΚΗΣ

